

Publicerad 2007-08-25 00:57 av c.l.ornberg

Låt sorgfloret falla.

Låt sorgfloret falla.

Det kommer en sång djupt från mitt bröst
som jag vill ge alla sjuka till tröst.
Det brinner en eld i hela min kropp
på den kan jag nog inte få stopp.
En smärta vi känner du liksom jag
som tär oss precis vareviga dag.
Men även för oss kan stunden va´ god
för känner man styrka då känner man mod.

Ta vara på livet syster och bror, till marken skall falla ditt sorgeflor.

Är du en av många som tyst tittar på
som ej längre ut i livet vill gå.
Ge livet en chans ännu en gång
Ja lyssna på mig i denna min sång.
Du får aldrig nånsin ge opp
då har du sprungit ditt sista lopp.
Framåt och uppåt det är din väg
följ den min vän med modiga steg.

Ta vara på livet syster och bror, till marken skall falla ditt sorgeflor.

Du har det värst av oss allihop
du upphäver alltid krävande rop.
Jag kan nog säga med stor säkerhet
det leder nog endast till bitterhet.
För att som människa kunna bli hel
så tänker ju många av oss helt fel.
För aldrig nånsin har något gott
Kommit om endast bitterhet rått.

Ta vara på livet syster och bror, till marken skall falla ditt sorgeflor.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren c.l.ornberg med Poeter.se id #15722 innehar upphovsrätten